

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. Плевен, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година
в следния състав:

Председател: Дария Ив. Митева Маринова

при участието на секретаря Поля Г. Видолова
като разгледа докладваното от Дария Ив. Митева Маринова
Административно наказателно дело № 20234430201980 по описа за 2023
година

Производството е образувано по повод жалбата на Н. Б. Л. с ЕГН *****,
живущ на адрес: гр.**** срещу Наказателно постановление №23-0938-001610
ОДМВР ПЛЕВЕН С-Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЛЕВЕН от 18.05.2023г. издадено
от Д.Д.П. , на длъжност Началник сектор в ОДМВР Плевен, с-р Пътна
полиция Плевен упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021 г на Министъра на
МВР с което му е наложено административно наказание по по чл. 175 ал.1, т.5
от ЗДвП – глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за
срок от 1 месец.

Жалбоподателят останал недоволен от така издаденото НП се явява лично и
с адв. Н.-АК-гр.Плевен и моли да бъде отменено, като постановено при
съществени нарушения.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни
доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, намира за
установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е допустима и разгледана по същество основателна, поради
следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства и от
разпита на актосъставителят Б. К. и свидетелят по АУАН А. Й. се установява ,
че жалбоподателят Н. Б. Л. в град Плевен улица Дойран до номер 154 с
посока на движение към улица Стоян Заимов, като водач на лек автомобил
Джип „Гранд Чероки“ с регистрационен номер **** негова собственост
извършва следното нарушение:

1. При спиране зад колона МПС на горепосочената улица за да изчака червен сигнал на светофарната уредба монтирана на кръстовище образувано от улица Дойран и улица А. Стамболийски същия става участник в ПТП, като водач на мотоциклет „Ямаха ИП 125 Р“ с регистрационен номер **** с водач А. Х. при движение с несъобразена скорост с пътните условия мокра пътна настилка губи контрол над управляваното от него МПС мотоциклет същия пада и удря изчакващия пред него Джип Гранд Чероки с регистрационен номер **** с водач Н. Л., като след това водача на л.а Джип Чероки слиза установяват щети съдейства на водача на мотоциклет Ямаха ИП 125 с регистрационен номер **** постигат съгласие относно материални щети по МПС, но не уведомява службите за контрол на МВР за пострадало лице в ПТП и не остава на място на възникналото ПТП. Същия установен след това в час 19.41 след проведена беседа по телефона същия призован да се яви пред сградата на УМБАЛ „Георги Странски“ гр.Плевен пристига в час 20:45 със собствения си лек автомобил Джип Гранд Чероки с регистрационен номер **. Водачът е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство DREGER 7510 с фабр номер ARNJ 0086, като на дата 08.05.23г в час 20:56 уреда отчита 0 промила алкохол в издишания от водача въздух.

Водача заяви следните възражения : на кръстовище образувано от горепосочените улици бях спрял на червен сигнал на светофарната уредба работеща в нормален режим и монтирана на самото кръстовище видях във средното огледало за задно виждане, че приближаваше мотоциклетист след, което изчезна от образа на огледалото при което слязох да проверя какво става и установих, че мотоциклетиста е само катастрофира в близост до автомобила. При, което се опитах да оказат първа помощ на лицето. Няма щети по МПС моето. Изчакали близки на пострадалото лице, който дойдоха след около 25-30 минути и си тръгнах след тяхното пристигане, с което е осъществил следното нарушение :НЕ ОСТАВА НА МЯСТОТО НА ПТП ДО ПРЕСТИГАНЕ НА ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА МВР ИЛИ СЛЕДСТВИЕТО.,с което виновно е нарушил чп.123 ал. 1 т.2 б.Б от ЗДвП.

Това НП е постановено на основание Акт за установяване на административно нарушение Серия ГА бл.№898484, съставен на 08.05.2023г г. с актосъставител Б. Д. Коном на длъжност мл. автоконтрольор при сектор ПП-гр.Плевен и свидетелят А. М. Й..

В процеса по проверка на съставеният акт и постановление съдът констатира, че същите са издадени от органи имащи нужната компетентност за това съгласно изискванията на ЗДвП и ЗАНН, видно от представената по делото Министерска Заповед.

Съгласно чл.57 ал.1 т. 5 и 6 от ЗАНН, Наказателното постановление трябва да съдържа: собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на лицето, което го е издало; датата на издаването и номерата на постановлението; датата на акта, въз основа на който се издава и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя; собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя и точния му адрес, единен граждански номер; описание на

нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават; законните разпоредби, които са били нарушени виновно; вида и размера на наказанието; вещите, които се отнемат в полза на държавата; размера на обезщетението и на кого следва да се заплати; дали наказателното постановление подлежи на обжалване, в какъв срок и пред кой съд.

Съгласно чл.42, от ЗАНН, Актът за установяване на административното нарушение трябва да съдържа: собственото, бащиното и фамилното име на съставителя и длъжността му; датата на съставяне на акта; датата и мястото на извършване на нарушението; описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено; законните разпоредби, които са нарушени; собственото, бащиното и фамилното име и възрастта на нарушителя, точния му адрес и местоработата, единен граждански номер; имената и точните адреси на свидетелите, единен граждански номер; обясненията или възраженията на нарушителя, ако е направил такива, имената и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението, единен граждански номер; опис на писмените материали и на иззетите вещи, ако има такива, и кому са поверени за пазене.

Както в АУАН така и в атакуваното наказателно постановление не е описано точно нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Така описаните в акта обстоятелства не отговарят на обективно случилото се и действителното фактическо положение.

Съгласно чл.123, ал.1, т.2, б.Б от ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен когато при произшествието са пострадали хора да уведоми органите на МВР и да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи;

За да е налице соченото в акта нарушение, следва на първо място жалбоподателят да е участвал в ПТП, и на следващо в това ПТП да има пострадало лице. Тези предпоставки обаче не бяха доказани да са налице в хода на съдебното следствие.

На първо място, не се доказва по категоричен начин, че жалбоподателят е участник в ПТП. Не се доказва и че водачът на мотоциклета се е ударил в автомобила на жалбоподателят, както и че след слизането на жалбоподателят от джипа по време на случилото са нанесени материални щети по автомобила му, и че с водача на мотоциклета са постигнали съгласие относно материалните щети по МПС.

При издаването на самият АУАН жалбоподателят е направил възражения, които са записани в същия, като такива са подадени и допълнително в писмено възражение. В тях жалбоподателят твърди че не участвал в ПТП, тъй като горепосоченият в акта водач на мотоциклета не се е блъснал в управляваното от него МПС. Това, че същият е изгубил управление над управлявания от него мотоциклет и е паднал, зад автомобила му, но без да се удря в него, всичко това сочи че жалбоподателят не е участвал в ПТП. Това, че жалбоподателят е бил на място произшествието в близост и е указал

помощ на водача на мотоциклета също не означава, че е участвал в ПТП, а е само свидетел на такова. И тъй като водачът на мотоциклета не се е блъснал в управлявания от жалбоподателят автомобил не са налице и материални щети по него, поради и което не се е налагало с водача на мотоциклета да се разбират и да постигат съгласие по отношение на каквито и да е щети по автомобила на жалбоподателят, тъй като такива обективно не е имало как да настъпят поради липса на контакт между автомобила на жалбоподателят и мотоциклет Ямаха ИП 125.

Всичко това се доказва по безспорен начин в хода на съдебното следствие от разпита на самият мотоциклетист св. А. Х., които разказва че пътувал въпросната вечер пътната настилка била мокра и валяло подхлъзнала се предната гума на мотора и той паднал зад спрелият Джип Гранд Чироки управляван от жалбоподателят. Категорично заявява свидетелят „не съм се удрял в него, паднах зад него. Ставам, вдигам си мотора и през това време жалбоподателят вече бил слязъл от автомобила си. Попитал го дали има нужда от помощ и му предложил да го закара до спешното. Мотоциклетиста твърди, че му казал че му няма нищо и че няма нужда да ходи до спешното и че не желае. Повикал родителите си и се прибрал, като по късно в къщи усетил някаква болка и тогава решил да отидат до Спешно отделение. При изричен въпрос към свидетелят дали при падането се е ударил в джипа на жалбоподателят, св. Х. категорично заявява че не се е докосвал до джипа на жалбоподателят, както и че по неговият мотоциклет е имало щети, но по джипа на жалбоподателят не, тъй като не е имало съприкосновение между мотоциклета и джипа.

Както е записано в акта и наказателното постановление, жалбоподателят Л. слязъл от автомобила си, за да види какво се е случило с водача на мотоциклета и му оказал съдействие. При слизането си жалбоподателят установил, че водачът на мотоциклета е паднал на земята, както и че същият не е пострадал. Помогнал му да се изправи, след което водача на мотоциклета го помолил да му помогне да преместят мотоциклета от пътното платно. Попитал го дали има наранявания, и дали има нужда да извикат спешна помощ и органите на МВР. Той го уверил, че няма наранявания, чувства се добре, и че няма нужда да уведомяват спешна помощ и МВР, тъй като няма наранявания и мотоциклетът може да се движи на собствен ход. След ката жалбоподателят с мотоциклетиста преместили мотоциклета той се обадил на родителите си. Същите пристигнали на местопроизшествието след около 25-30 минути. Жалбоподателят изчакал родителите на водача на мотоциклета да дойдат на мястото, като не е напускал мястото до идването им. След като същите пристигнали попитали сина си дали е пострадал, и той ги уверил както тях така и жалбоподателят, че не е пострадал, няма наранявания и се чувства добре. Жалбоподателят Л. питал и родителите на водача на мотоциклета св. А.Х. дали имат нужда да се извика бърза помощ и да се обади на МВР, но те също му потвърдили, че синът им няма наранявания и не се налага извикването нито на спешна помощ нито на МВР, след което те уверили жалбоподателят, че няма нужда повече да остава на местопроизшествието. След това както жалбоподателят така и водачът на

мотоциклета и неговите родители си тръгнали от местопроизшествието.

Всичко това се доказва от приложените по делото писмени доказателства към преписката на административно наказващият орган, а именно Справка рег. №316р/20530/07.06.2023г. относно проверка по възражение срещу АУАН; Възражение от Н. Б. Л. рег. №18244/10.05.2023г.; Снимков материал – 3 бр.; Констативен протокол за ПТП с пострадали лица рег. №2023-1029-442 от 08.05.2023г.; Сведения – 5 бр.; Заповед №8121з/1632/02.12.2021г. на МВР, справка от Сектор „Пътна полиция“ гр.Плевен, ведно с КП за ПТП №316000-21254/30.05.2023г. и заверена план схема на ПТП. От приложената по делото План схема на ПТП и предявена на свидетелят по АУАН А. Й. се установява, че той не е очевидец на ПТП, че план схемата е съставена по данни от разпита на жалбоподателят и св. Х. водач на мотоциклета, като потвърждава че не е имало щети нито по джипа нито по мотоциклета, както и не може да уточни дали след всички прегледи на мотоциклетиста са установени уреждания.

Всичко това се потвърждава и от разпита на актосъставителят Б. К., който също твърди че не е очевидец. Но това което е установил, че мотоциклетиста не е успял да спре на изчакващ червен светофар, където пред него е бил спрял водача на Джипа, и паднал отзад. Двамата водачи се разбрали на място че нямат претенции и си тръгват, поради това не са се обадили на Спешна помощ и на органите на полицията.

Съдът кредитира показанията на актосъставителят и свидетелят по АУАН, тъй като те подкрепят установената фактическа обстановка по делото и кореспондират със събраните по делото доказателства.

Всичко по горе навежда съда на извода, че при създалата се ситуация нито е имало ПТП, в което жалбоподателят Л. е участвал, нито е напуснал мястото на ПТП нито се е налагало да уведомяваме органите на МВР, тъй като не са били налице предпоставки за това, тъй като пострадало лице -мотоциклетът след произшествието се е движел на собствен ход, не се е оплакал, както и не е предявил никакви претенции, същото това той го заявява и при разпита си в хода на съдебното следствие пред съда.

Поради обстоятелството, че при посоченото ПТП, жалбоподателят не е участник в същото, а е само свидетел, не е имало пострадало лице, като по автомобила на жалбоподателят не е имало щети, водачът на мотоциклета не е бил пострадал, не е имал претенции за материални щети и не сме имали разногласие за такива, то налага безспорният и категоричен извод на съда, че не са били налице и предпоставките предвидени в чл.123 и 124 от ЗДвП за уведомление на органите на МВР и изчакването им на местопроизшествието.

На следващо място съдът счита, че следва да отбележи, че представеният АУАН е съставен в присъствието на един свидетел – А. Й. – другият полицейски служител. Съгласно нормата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. Настоящият съдебен състав счита, че в конкретния случай

тази императивна разпоредба не е изпълнена, тъй като при съставянето на акта е отбелязан, че присъства само един свидетел по съставянето / като това дори изрично не е посочено/. Изрично в Акта не е отбелязано защо същият не е съставен в присъствието на двама свидетели, както изисква заК.ата норма посочена по-горе. Последното от своя страна представлява съществено процесуално нарушение, което води до нередовност на акта, а от там и до незаконосъобразност на издаденото НП. Изискването на закона при липса на свидетели / на което е приравнена невъзможността да се състави акт в тяхно присъствие/, установяващи нарушението, актът да се състави в присъствието на двама други свидетели е израз на основния принцип в административно наказателно-процесуалното право - публичността. Нещо повече, тази нередовност на акта поражда съмнение, относно извършено ли е деянието и вината на нарушителя.

В административно наказателния процес действа презумпцията за невинност на лицето, посочено в съответния акт и нарушението следва да бъде доказано по несъмнен начин, а не да се предполага извършването му. Тежестта на доказване на извършеното нарушение лежи върху органа, който е издал наказателното постановление. Той е длъжен да докаже, че е извършено административно нарушение и че е извършено от конкретно лице. В процесният случай наказващият орган не е ангажирал доказателства, установяващи твърдяното в наказателното постановление нарушение от страна на жалбоподателя.

В конкретният случай е вменено на жалбоподателя че същият не е останал на място на ПТП до пристигане на представители на МВР или следствието, с което виновно бил нарушил чл. 123 ал., т.2 б.Б от ЗДвП. Съгласно тази норма, водачът на ППС, който е участник в ПТП е длъжен когато при произшествието са пострадали хора, да остане на място и да изчака пристигането на компетентните органи. В случая, безспорно липсва един от признаците а именно, наличието на пострадали хора, за да може деянието да бъде квалифицирано като нарушение на чл. 123 ал.1, т.2, б.б от ЗДвП.

Следователно, в случая е налице несъответствие между словесната и цифрова квалификация на деянието, което само по себе си е основание за отмяна на НП в тази му част.

По разбиране на настоящия състав и изхождайки от установената фактическа обстановка по-скоро е следвало деянието да бъде определено като такова по смисъла на чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП при която норма са налице изисквания, касаещи не само специални задължения за водачите при настъпване на ПТП, които са обвързани и с последиците, а именно да са настъпили само имуществени вреди. Но в конкретният случай не се доказва ,че тези щети са настъпили при ПТП.

От изложеното горе, съдът възприема че е налице съществен пропуск, който е в разрез с установените изисквания по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за посочване на обстоятелствата при които е извършено административното

нарушение.

Липсата на съществени обстоятелства около извършване на нарушението от наказателното постановление, създава неяснота, рефлектираща върху адекватното упражняване правото на защита. Това е липса на задължителни реквизити в съставеният правораздавателен административен акт, с което съществено се ограничава правото на защита на нарушителя. Налице е неизпълнение на задълженията му по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като те се проявяват в частта, свързана с описание на нарушението, извършено от жалбоподателят, както и начина на извършването му.

Поради всичко гореизложено съдът счита, че следва да отменени наказателното постановление като незаконосъобразно.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63 и сл. от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-0938-001610 ОДМВР ПЛЕВЕН С-Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЛЕВЕН от 18.05.2023г. издадено от Д.Д.П. , на длъжност Началник сектор в ОДМВР Плевен, с-р Пътна полиция Плевен упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021 г на Министъра на МВР с което на. Н. Б. Л. с ЕГН *****, живущ на адрес: гр.**** е наложено административно наказание по чл. 175 ал.1, т.5 от ЗДвП – глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец като незаконосъобразно.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Плевен в 14 дневен срок от съобщаването по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____